

Ja arribe la primavera

Transcripción musical:
Lluís Borau
Lo Molinar

Valdeltormo, Cretas,
Fabara a finales de los 60

Ja_a - rri - be la pri - ma - ve - ra, ja_a - rri - be la pri - ma - ve - ra, l'a - le - grí - a de les ve - lles,
que quan e - lles van al ball, que quan e - lles van al ball, tot lo lloc o - cu - pen e - lles.
Quan a - pre - tes a_u - na jo - ve, quan a - pre - tes a_u - na jo - ve, les ve - lles ve - uen es - tre - lles.
Tot és rà - bia que_e - lles te - nen, tot és rà - bia que_e - lles te - nen per qué no_a - pre - tes a n'e - lles.
Si jo fó - ra, pre - si - dent, si jo fó - ra pre - si - dent, tot ai - xò no pa - sa - ri - e.
La ma - re que no tin - gue - re fi - lles, la ma - re que no tin - gue - re fi - lles, al ball ja no hi_en - tra - ri - e.
I_a - quí s'a - ca - be la his - tò - ria, i_a - quí s'a - ca - be la his - tò - ria, de les be - lles cri - ti - co - nes
que quan e - lles van al ball, que quan e - lles van al ball, tot lo lloc o - cu - pen e - lles.

Ja arribe la primavera,
l'alegria de les velles,
que quan elles van al ball,
tot lo lloc ocupen elles.

Quan apretes a una jove,
les velles veuen estrelles.
Tot és ràbia que elles tenen
perqué no apretes a n'elles.

Si jo fora president
tot això no pasarie.
La mare que no tinguere filles,
al ball ja no hi entrarie.

I aquí s'acabe la història,
de les belles criticones
que quan elles van al ball
tot lo lloc ocupen elles.